

върта задъ слабичкъ, въ студенъ вѣтръ, който се усили-
 орѣзъ ноцѣта и не ме остави да спѣя цѣлата нощъ; пжкъ
 на разсжмвѣне трѣбваше да се става. Така не весело и са-
 мичкъ, далечъ отъ роднини и другаре, срѣщнахъ азъ новата
 1878 година.

1-ий ЯНУАРИЙ.

Не само азъ подранихъ отъ студа; въ осемъ часа су-
 тревѣта всички бѣха вече на крака и бързаха да се по съ-
 трѣятъ, кой съ каквото можеше; около всѣкой огънь се пип-
 вежа денщицѣтъ, като тъмеха чайницѣтъ; хитрия маркитантъ
 Лазаръ се туку луташе по бивуака, като харчеше твърдѣ
 сжщо лошавия си конякъ и похапкитѣ. Огъ всички страни
 се чуватъ гърмогласни викове, заповѣди за войницѣтъ, а по-
 нѣкога и веселъ смѣхъ надъ собственната си участъ; съ една
 дума, студената сутрина на новата година срѣщнахме буйно
 и весело като на бивуакъ. Часа кждѣ 9 дойде при мене
 майоръ Доршпрунгъ Целица, а слѣдъ него и подполковникъ
 Куропаткинъ; на бързо си похапнахме и пийнахме шампанско;
 хитрия Лазаръ не забравилъ и него да донесе.

Въ 11 часа трѣгнахме за Шейново: десетата дружина
 конвоирваше батареята на Куропаткина, пжкъ първата, до-
 получване заповѣдъ, остана въ Иметли. Азъ сжщо отидохъ въ
 Шейново да се яви на генералитѣ Скобелева и Столѣтова,
 а сѣгнѣ прѣдполагахъ да се върна назадъ въ Иметли, нѣ вече
 право въ селото. На разстояние на едно пушечно гърмване
 отъ селото, наченаха да се срѣщатъ още неприбрани тру-
 пове на нашитѣ руски сълдати; по-многого вече заровени.
 Наблизо до Шейново се вижда, че малкия трапъ съ насипа-
 му, които обгржчатъ селото, преправани въ голѣмо укрѣпи-
 ление; тукъ се срѣщатъ вече и трупове на убититѣ турци,
 а при самото влизане въ селото, отъ края и до близката
 могила, която е обърната въ укрѣпление, умрѣлитѣ турци ле-
 жѣтъ още въ рѣдовна цѣпъ: както сж биле нарѣдени тѣй
 си и лежѣтъ; вижда се, че срѣщнале неприятеля юнашки.
 Колибата на Весселъ-паша е на края на Шейновската горица,
 направена, до колкото се е можело, по-згодна; тя се състои отъ